

ജോസഫ് അച്ചൻ, ദീപ്കാലത്തിനു ശേഷം കഥ പറയുകയാണ്. ഇപ്രാവശ്യം എന്റെ കഴപ്പം കൊണ്ടാണ് താമസിച്ചത്. ഞാൻ വളരെ തിരക്കിലായിരുന്നു.

ക്രൂരവിനോദം

അമേരിക്കയിലെ ഒരു ചെറിയ ഗ്രാമത്തിലുള്ള പള്ളിയാണ് സംഭവസ്ഥലം. വളരെ കുറച്ചു കുടുംബങ്ങളെ അവിടെ ഉള്ളു പക്ഷേ ഉള്ളതെല്ലാം കാന്താരികളാണ്.

അവിടെ പുതിയ ഒരു വന്നപ്പോൾ മുതൽ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും വരുത്തിയ കൂട്ടത്തിലൊന്നായിരുന്നു ക്രിസ്തുമസ് കരോളിനു പോകുമ്പോൾ ഓരോ വീട്ടുകാർക്കും ഓരോ കലണ്ടർ കൊടുക്കുക എന്നത്.

അച്ചൻ പള്ളിയിൽ വികാരിയായി വന്നപ്പോൾ കൂടിയ ആദ്യ പൊതുയോഗത്തിൽ തന്നെ ഒരു കാര്യം ഉറപ്പാക്കി. ഏതു ചെറുതും വലുതുമായ കാര്യങ്ങൾക്കും പൊതുയോഗമാണ് തീരുമാനം എടുക്കേണ്ടതെന്ന്. കമ്മറ്റി മീറ്റിംഗിൽ ആലോചിക്കാമെന്നു മാത്രം. അവിടെ അലോചിക്കുന്നത് പൊതുയോഗത്തിൽ തീരുമാനിച്ചു നടപ്പിലാക്കുക. പള്ളിയിലെ എല്ലാവർക്കും അത് വളരെ ഇഷ്ടവുമായി. പള്ളിയിലെ എല്ലാവരും അറിയാതെ അവിടെ ഒന്നും നടക്കുന്നില്ലല്ലോ.

എന്നാൽ അവിടെയാണ് പ്രശ്നമായത്. ഈ കാന്താരി ആളുകളുടെ ഇടയിൽ എന്തെങ്കിലും തീരുമാനിച്ചു ഉറപ്പിക്കാൻ അച്ചൻ തന്നെ പാടുപെട്ടു വെള്ളം കുടിക്കേണ്ടി വരും. മറ്റു പള്ളികളിലാണെങ്കിൽ തീരെ ചെറിയ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം വികാരിയായ അച്ചൻ പള്ളികമ്മിറ്റിക്കാരുമായി ആലോചിച്ചു നടപ്പിലാക്കുകയാണ് പതിവ്.

ക്രിസ്തുമസ്സ് കരോൾ സമയത്ത് കരോൾ സന്ദർശിക്കുന്ന എല്ലാ ഭവനങ്ങളിലും ഇടവകയുടെ ഒരു കലണ്ടർ കൊടുക്കുക എന്നത് വളരെ നേരത്തെ തന്നെ തീരുമാനിച്ചതാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ വിഷയം കേട്ടാൽ ആരും ചിരിച്ചു പോകും. കാര്യം അത്ര നിസ്സാരമെന്ന് എല്ലാവരും പറയും, ചിന്തിക്കും. എന്നാൽ അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് വളരെ വലിയ ഒരു കാര്യം തന്നെയാണ്.

കലണ്ടറേലെ പടം എന്നതാണ് വിഷയം. “കത്താവ് ഒലിവു മലയിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്ന മനോഹരമായ പടം ആകാമെന്നായി” ഒരാളിന്റെ അഭിപ്രായം. “അത് പഴയ രീതിയാണ്, ഇപ്പോൾ കത്താവ് സ്വർഗാരോഹണം ചെയ്യുന്ന പടമാണ് നമ്മുടെ സഭയിലെ എല്ലായിടത്തും ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ആ പടം വേണമെന്ന്” വേറൊരാൾ. ഈ ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞ് വലിയ വാഗ്വാദം ആയി. രണ്ടു ഗ്രൂപ്പായുള്ള വാക്കു തർക്കങ്ങളായി. ആദ്യം രണ്ടു വ്യക്തികൾ തമ്മിലുണ്ടായ സംസാരം രണ്ടു കുടുംബങ്ങൾ തമ്മിലായത് പലരും ഏറ്റു പിടിച്ചു അവസാനം രണ്ടു ഗ്രൂപ്പായുള്ള വലിയ തർക്ക വിഷയമായി. അവസാനം അച്ചൻ പറഞ്ഞു: ഈ രണ്ടു പടത്തിൽ ഒന്ന് ഈ വഷവും മറ്റ് അടുത്ത വഷവുമാകാം. തൽക്കാലം പ്രശ്നം തീർന്നെങ്കിലും, അപ്പോൾ ഏതാണ് ഈ വഷം വേണ്ടത്. രണ്ടു കുടുംബങ്ങൾ തമ്മിൽ നടന്ന പോരാട്ടം കൊണ്ട് ഏതു കുടുംബക്കാർ പറഞ്ഞതാണ് ഇപ്പോൾ അംഗീകരിക്കേണ്ടത്. രണ്ടും ആ ഇടവകയിലെ നല്ല പ്രബലമായ വീട്ടുകാരാണ്. അതിനും അച്ചൻ തന്നെ പരിഹാരം നിർദ്ദേശിച്ചു.

“നമ്മുടെ കത്താവ് ആദ്യം ഒലിവു മലയിൽ പോയി പ്രാർത്ഥിച്ച ശേഷം കുരിശാരോഹണവും ചെയ്തിട്ടാണല്ലോ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതും പിന്നീട് സ്വർഗാരോഹണം ചെയ്തതും.”

കുരിശാരോഹണമെന്നേ അച്ചൻ പറയാൻ പറയുകയുള്ളൂ. അച്ചൻ അവിടെ വന്നിടക്ക് പള്ളിയിലെ പ്രസംഗത്തിനിടയിൽ അബദ്ധത്തിൽ ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞു പോയി. അവിടെ വലിയ പ്രശ്നമായി. അവിടെ ഒരു പള്ളിലപ്പച്ചൻ ഉണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന് അല്പം അറിവുകളും അതിലേറെ അബദ്ധങ്ങളുമാണ് അറിവുള്ളത്. എന്തായാലും അദ്ദേഹം അവരെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ആർക്കും അവിടെ ഒന്നും പഠിപ്പിക്കാൻ പാടില്ല. ഈ വിവരം പുതുതായി വന്ന ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പുനം അറിയാം. വളരെ ലോപോയിന്റുള്ള അദ്ദേഹം അച്ചനോട് പറഞ്ഞത്: അച്ചൻ അവിടെ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കാനല്ലേ ചെന്നത്. പിന്നെതിന് അവിടെ കലഹം ഉണ്ടാക്കുന്നു? അദ്ദേഹത്തിനും ഈ അപ്പച്ചനെ പ്രീതിപ്പെടുത്തിയെങ്കിലെ ജീവിക്കാൻ സാധിക്കത്തുള്ളൂ. അതിനു ശേഷം “ദീപസ്തംഭം മഹാചര്യം, നമസ്കം കിട്ടണം പണം” എന്ന പോലെയായി അച്ചന്റെ നിലപാട്. ആ പള്ളിയിൽ ആരെങ്കിലും പ്രസംഗിക്കാൻ വന്നാലും അവരോടും അച്ചൻ ആ ജനങ്ങളോട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ സൂക്ഷിക്കണമെന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം പറയും.

ആ കലണ്ടറേൽ ആ പള്ളിയിലെ വിശേഷ ദിവസങ്ങളെല്ലാം അടയാളപ്പെടുത്തി വളരെ മനോഹരമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഇടവകയിലെ എല്ലാവർക്കും ആ കലണ്ടർ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. പള്ളിയുടെ പേരും വിലാസവും ഫോൺനമ്പരും കൂടാതെ അച്ചന്റെ പേരും ഫോൺ നമ്പരും എല്ലാമുള്ള ആ കലണ്ടർ ആ ഇടവകയിലെ എല്ലാ ഭവനങ്ങളിലും ഏറ്റവും മുൻപിലത്തെ മുറിയിൽ മനോഹരമായി തൂക്കിയിട്ടു. ആ വീട്ടിലുള്ളവർക്ക് മാത്രമല്ല, ആ വീടുകളിൽ വരുന്നവർക്കുമാണ് ആ കലണ്ടർ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. ആ കലണ്ടർ കണ്ട മറ്റിതര പള്ളിക്കാരും അടുത്ത വഷങ്ങളിൽ അവരുടെ പള്ളികളിലും അതുപോലെയുള്ള കലണ്ടർ നൽകാൻ താല്പര്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ആ ഒരു വഷം കടന്നു പോയി. പുതു വഷമായി. നേരത്തെ തീരുമാനിച്ചതുപോലെ പുതിയ പടവുമായി പുതിയ കലണ്ടർ എല്ലാ ഭവനങ്ങളിലും വിതരണം ചെയ്തു. പുത്തൻ കലണ്ടർ വന്നപ്പോൾ പഴയ കലണ്ടർ നിദ്രാക്ഷ്യം വലിച്ചു കീറി കളഞ്ഞു എല്ലാ വീട്ടുകാരും. ആ ഇടവകക്കാർ അടിയല്ലാത്ത ഗൂസ്സി കഴിച്ച് ഇട്ട നമ്മുടെ കത്താവ് ഒലിവു മലയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന പടമാണ് ഇങ്ങിനെ വലിച്ചു കീറി കളഞ്ഞത്. ആർക്കും അതിൽ യാതൊരു കുഞ്ഠിതവുമില്ല. വളരെ അപൂർവ്വം ചിലർ ആ പടം മാത്രമായി വളരെ ഭംഗിയായി മുറിച്ചെടുത്ത് ഫ്രെയിം ചെയ്ത് അവരുടെ പ്രാർത്ഥന മുറിയിൽ തൂക്കിയിട്ടു. പല വീടുകളിലേയും കൊച്ചു കുഞ്ഞുങ്ങൾ കളിപ്പാട്ടുമായി ആ പടം കുഞ്ഞു കുഞ്ഞായി കീറിപറിച്ച് കളിച്ചു രസിച്ചു. അപ്പനമ്മമാർ അതു കണ്ട് സന്തോഷിച്ചു; കുഞ്ഞുങ്ങൾ അത്രയും നേരം കരയാതിരുന്നല്ലോ എന്നാശ്വാസമായി അവർക്ക്. പള്ളിയിൽ ചെന്നാൽ ആരാധനാ പുസ്തകങ്ങൾ കുഞ്ഞുങ്ങൾ വലിച്ചു കീറി കളിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ അപ്പനമ്മമാരുൾപ്പെടെ ആരും ഒന്നും പറയാതില്ല. അത്രയും നേരം ആ കുഞ്ഞ് കരയാതെ പള്ളിയിലിരുന്നല്ലോ എന്ന ആശ്വാസമാണവർക്ക്. അമേരിക്കയിൽ ഈ പുസ്തകം വാങ്ങിക്കാൻ കിട്ടാതില്ലല്ലോ, കേരളത്തിൽ നിന്നും വാങ്ങി കഷ്ടപ്പെട്ടു കൊണ്ടു വരണമെന്നതാകണം ഇപ്പോൾ ഒരു വിഷയമല്ല. ഇങ്ങിനെ വന്നകിലല്ലേ വീണ്ടും ഈ പുസ്തകം വാങ്ങി നാട് നന്നാകത്തുള്ളൂ എന്നാണ് കച്ചവട രാജ്യമായ അമേരിക്കയിലുള്ളവരുടെ ചിന്താഗതി. ഇപ്പോൾ മിക്കവാറും സഭയുടെ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും കമ്പ്യൂട്ടറിൽ കൂടെ ലഭ്യമായതോട് ഈ വലിയ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. 📖👉

